

ΕΘΝ. ΚΗΡΥΚΟΣ

- 9 ΑΠΡ. 1961

ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ ΦΡΟΣΩΣ ΕΥΘΥΜΙΑΔΗ - ΜΕΝΕΓΑΚΗ

ΤΗΣ Κ. Χ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Με την έκθεσι γλυπτικής εγκαινιάσθη μία νέα αίθουσα εκθέσεων υπό τον τίτλον «Δομή» της κ. Φρόσως Ευθυμιάδη Μενεγάκη με τελευταία έργασια της σε χαλκό, σίδηρο και όρειχαλκο. Παλαιότερα ή καλλιτέχνις πριν φθάσει στην (νέα) και πηγαία δημιουργική ανάπτυξιν της στην αφαιρετική, τεχνική γλυπτική ή καλύτερα στις απλουστεύσεις της στο σίδηρο και στο χαλκό, δούλευε τα περισσότερα έργα της με την θερμή ύλη της τετρακόττας, όπου τ' αντικείμενα της μελέτης της ήσαν ιδιαίτερα εμπνευσμένα από τον κόσμο των μικρών χαριτωμένων ζώων, όπως ελάφια, ζαρκαδία κ.ά. όπου τα έδουλε με ρεαλιστικό τρόπο πιστό στην παράστασι και με ιδιαίτερη αγάπη.

Τά τελευταία χρόνια τη θερμή ύλη της τετρακόττας διαδέχθηκε το σκληρό σίδηρο και ο όρειχαλκος, αλλά πριν φθάση όμως στο να πάρη την όριστική μορφή στο σίδηρο το έργο της εξακολουθούσ ακόμα να διατηρή σταθερά στοργυλή την φόρμα, αλλά συνεχώς μόνον ν' απλοποιή και να αφαιρή κάθε περιττό στοιχείο από τυχόν επιδρασι ξενική και να ξέρη να παίρνη τά στοιχεία που θέλει για να τους δώση κάτι από την δική της προσωπικότητα, κάτι από την απλότητα της αρχαίας Ελλάδος. Και φθάνουμε στην σημερινή της καλλιτεχνική εκδήλωσι το πώς δέχθηκε αυτήν την μεταβολή από το θερμό πλάσιμο της πρώτης ύλης της — μέχρι το ψυχρό σιδερικό. Όμως κατάφερε να το καθυποτάξη μέσα σ' ένα ρυθμό και μέτρο χωρίς υπερβολικά άνιση προσπάθεια. Από δω και πέρα ή σκληρή ύλη δαμάζεται γρήγορα κάτω από τα εμπειρα μάτια και την δυνατή καλλιτεχνική θέλησι και γίνεται θερμή μάζα (όποταγής) για να γινή αργότερα ένεργο δημιουργημά της γιατί ή καλλιτέχνις δεν περιορίζεται σ' εύκολες λύσεις, αλλά προχωρεί αντιμετωπίζοντας πάντοτε τολμηρά τά προβλήματα της και ούτε κάνει άσκοπους πειραματισμούς. "Ισα-Ισα οι αναζητήσεις της στρέφονται κυρίως σ'

ένα χώρο πλαστικό μόν, αλλά γιαυτό αίσθημα και μεστό από κίνησι, όπου κυριαρχεί ή χάρις της φόρμας που δουλεύει είτε από σφυρήλατο όρειχαλκο, είτε από σκληρή ύλη. Μόνον που τά έργα της σε σφυρήλατο όρειχαλκο χάνουν κάπως με την στυλπη χρυσιζουσα λάμψι την αισθητική αρμονία του συνόλου, αλλά καθώς φαίνεται ή ύλη αυτή προσαρμόζεται καλύτερα στο ύπαιθρο και δέν παθαίνει αλλοιώσεις με την πάροδο του χρόνου σ' όποιον χώρο και αν εκτίθεται. Όμως παντού σ' όλη την έκθεσι κυρίαρχο θέμα είναι ή κίνησις, όπως υπάρχει στο Πουλί-Νυχτοπούλι, στο πουλί-Αιτός, ένας αιτός που έτοιμάζεται ν' ανοίξη τά πλούσια φτερά προς το άπειρον ή και στο χορό μιας μπαλαρίνας που στροβιλίζεται μέσα στο χώρο του σύμπαντος. Ακόμα και οι ελεύθερες μελέτες της γυρω από το θέμα του αιτού έχουν εκείνη την χάρι και την αμονική γραμμή προς ένα αναπτρωμα πληρότητος όπου φθάνει κατόπιν στο τελευταίο συμβολικό έργο της «Γραφή στο διάστημα» όπου με σου καθέτες σιδερένιες βέργες θα φθάση με μία απλότητα σ' ένα τέλειο ισορροπημένο ποίημα.

Χ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ